

Nr 27.

Av herr **Levin**, angående en allmän översyn av gällande bestämmelser om fridlysning och jakttider.

Enligt gällande bestämmelser om fridlysning och jakttider förekommer det ofta att jakttiderna för olika arter av vilt inom samma jaktområde infaller på olika tider. Sålunda pågår t. ex. i Skåne jakten efter änder, vadare och en del sjöfågel under tiden den 1 augusti till den 15 november medan jakten på en del annan sjöfågel pågår under tiden den 1 oktober till den 31 december. Inom samma område pågår jakten efter raphöhns under tiden den 16 september till den 31 oktober och jakten efter fasantupp och hare under tiden den 1 oktober till den 31 december.

Exemplen kan mångfaldigas där olika jakttider förekommer på olika slag av vilt, som håller till i samma marker och på samma vatten. Detta måste i hög grad inverka menligt på det vildas trivsel liksom på möjligheterna att kontrollera efterlevnaden av gällande bestämmelser om fridlysning. Genom mera enhetliga jakttider skulle det vilda kunna beredas betydligt mera fred och ro under större del av åren än som nu sker. Om jakten är tillåten på något slag av vilt, måste densamma i väsentlig grad störa även den del av viltstammen, som då är fridlyst, liksom den långt utdragna sammanlagda jakttiden i hög grad stör och oroar de djurarter, som är så glest förekommande att de är totalfridlysta.

En grundlig översyn av gällande bestämmelser om fridlysning och jakttider är därför befogad. Därvid borde eftersträvas att få till stånd i möjligaste mån enhetliga jakttider för olika slag av jakttillåtet vilt inom samma län eller andra lämpliga områden. Det bör eftersträvas att jakten om möjligt förläggas till en relativt kort tid under de senare höstmånaderna. Därigenom skulle årsungarna av viltet vara någorlunda utvuxna innan jakttiden började. Att såsom nu sker tillåta jakt på t. ex. änder redan den 1 augusti, då en stor del av de sent födda andkullarna knappast är flygfärdiga, är inte rimligt. Det bör även undersökas om inte en del arter av nu jakttillåtet vilt, både på land och vatten, under de senare åren av olika anledningar har decimerats så att totalfridlysning bör tillgripas för att i tid förhindra att desamma helt utrotas.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte hemställa till Kungl. Maj:t om en allmän översyn av gällande bestämmelser om fridlysning och jakttider.

Stockholm den 14 januari 1954.

Hans Levin.